

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 6. Quàm sit pretiosa mors Sanctorum, Sadoth declararuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

nunt in hac vita, vt mortis effugiendæ caus-
 fa, quiduis agere, quiduis pati; & vel reli-
 gionem ipsam, omniaque sacra & profana
 vendere velint, nihilq; magis quàm mortem
 abominentur. Est enim *mors pessima pecca-*
torum.

Psal. 33. 23

§. VI.

Quàm sit pretiosa mors sanctorum, Sadoth
declarauit.

At pauperum *mors pretiosa, quia ipsorum*
est regnum calorum. Hinc mortem non for-
 midant, sed sperant, tamquam ianuam fe-
 licitatis. Simeoni Episcopo & martyri, suc-
 cessit in officio Sadoth, apud Persas Chri-
 stianorum persecutores; cui quale ostentum
 sit visum, ipse clam ad se conuocato clero
 in hunc modum exposuit. Vidi, hac nocte,
 fratres, per somnum, scalas à terris vsque
 ad cælum splendidè erectas. Ad verticem
 earum, in cælo, consistebat, clarissima in-
 luce refulgens inclytus martyr Simeon Epi-
 scopus; is me ad pedem scalarum in terris
 stantem, ita compellabat: *Ascende ad me*
Sadoth, ascende, ne timeas: ego enim heri as-
cendi, tu autem cras ascendes. Quod ego ita
 accipio, vt existimem, sicut ille priore anno
 pro Christo mortem oppetijt, ita me hoc
 anno

Psal. 115.

35.

Matth. 5.

30

Surius ex

Metaphr.

20, Febr.

anno, pro eiusdem nomine sanguinem profusurum. Hæc ubi dixit, cœpit etiam diaconos ac presbyteros præsentés ad mortem fortiter patiendâ his verbis adhortari. *Fratres mei dilecti & Patres, Deum amemus extota anima, & Dominum Iesum Christum extotamente: & induti lorica fidei non timebimus omne malum. Mors autem & cades si ad nos uenerit, non formidemus, sed unusquisque nostrum bellum gerat pro viribus, & decertet, ut perfectus athleta. Nam siue moriamur, moriemur ut perfecti: siue uiuamus, uiuemus ut iusti. Quod si etiam moriamur, moriamur propter nostrum Salvatorem Iesum Christum. Cum ergo ensis dei vitam, adeste, & eum rapiamus. Et quoniam micat gladius, aeternæ uitæ opes nobis comparemus. Quam diu enim est dies, celeri pede pergamus ad mansionem regni caelestis, ut abundantiore honore, & gloriâ aeternam consequamur, & omni futura generatione uobis nomen & gloriâ relinquamus. Fratres, oremus Deum nostrum, ut citò nobis impleat hanc uisionem. Nam cum gaudio & desiderio, & magno amore accipit spiritualis aduentum talis mortis: neque timuerit aliquis, qui fuerit preparatus. Carnali autem est terribilis, & formidandus eius aduentus. Spirituales non timet mortem,*

ut

ut qui vitam possideat spiritalem. Carnalis verò caligat, & tremit, ut qui carnalē vitam habeat.

Qui sunt viri boni, promptoq; & alacri animi studio, talem mortem persequuntur, ut ex ea vitam aeternam possideant. Qui sunt autem ignaui & pigri, ij, eā visā, se abscondunt. Qui Deum diligunt, ad Deum excesserunt. Qui verò mundum, manent in mundo. Illi quidem resoluti ad letitiam, & exultationem, hi autem ad afflictiones, & suspiria. His verbis S. Sadoth se, & centum viginti octo de clero, ita accendit, ut omnes, sub Sapore, lætantes, & cantantes, & Deo gratias agentes, catenati ad mortem currebant. Nam ferro, non affectu alligati, à paupertate sua, ad cælestes diuitias, liberè, sponteque properauerunt.

§. VII.

Pretiosa Blefilla & S. Ioannis Eleemosynarij, pauperumq; mors.

De Blefillæ viginti annorum viduæ morte ita matrem Paulam consolatur D. Hieronymus. *Lugeatur mortuus, sed ille, quem gehenna suscipit, quem tartarus deuorat, in cuius pœna aeternus ignis aestuat. Nos quorum exitum Angelorum turba comitatur, quibus obuiam Christus occurrit: grauemur magis, si diutius in tabernaculo isto mortis habitemus.*

Quia

D. Hieron. in vita S. Blefillæ viduæ,